

KONGO EN KAPELPLAN

Het was onvermijdelijk dat ook Vrouwen vu-Hulp de gevolgen zou ondervinden van de veranderingen aan de vu. Het is niet toevallig dat het ledental, dat in de jaren 1965-1967 met ruim 115.000 spaarsters nog vrijwel gelijk gebleven was, voor het eerst een daling vertoonde in 1968, het jaar dus waarin de onrust aan de universiteit tot een uitbarsting kwam. In de roerige jaren 1968-1972 zegden maar liefst 20.000 vrouwen hun lidmaatschap op. Daarna zette de neergaande lijn zich onverbidde- 103
lijk door, van 94.000 spaarsters in 1972 via 60.000 in 1982 tot 41.000 in 1992, het laatste jaar dat nog met de traditionele lichtingslijsten werd gewerkt.

Achteraf kan geconstateerd worden dat de neergang van Vrouwen vu-Hulp hoofdzakelijk werd veroorzaakt door twee factoren, die in zekere zin tegengesteld aan elkaar waren. Aan de ene kant haakten veel traditioneel denkende leden af, omdat zij moeite hadden met de ontwikkelingen aan de vu, aan de andere kant kwamen er maar weinig nieuwe leden bij, omdat Vrouwen vu-Hulp haar aantrekkingskracht op de jongere generatie goeddeels verloren had. Dit laatste verschijnsel had te maken met het proces van desintegratie in gereformeerde kring, dat gekenmerkt werd door een sterk verminderde kerkelijke binding bij de jongere generatie en – in het verlengde daarvan – door het vervagen van het vroeger zo krachtig levende groepsbesef. Het kerkelijke en sociale milieu, waarin Vrouwen vu-Hulp jarenlang had kunnen gedijen, was aan erosie onderhevig, met als gevolg dat zij haar natuurlijke ‘recruteringsveld’ kwijtraakte. Ook als specifieke vrouwenorganisatie vond Vrouwen vu-Hulp steeds minder aansluiting bij de belevingswereld van de jongere generatie, die sterk beïnvloed werd door de opvattingen van het moderne feminisme.

In 1968 stond deze ontwikkeling nog in de kinderschoenen, maar het eerste ledenverlies in dat jaar was voor mevrouw Bos toch aanleiding om in het vu-*blad* van september 1968 de vraag te stellen, waaraan de achteruitgang te wijten was. Lag het aan de economische teruggang die voor het eerst sinds jaren werkloosheid veroorzaakte? Was de manier van sparen misschien te ouderwets? Er waren in elk geval steeds meer vrouwen die het busje een ‘antiquiteit’ vonden en liever twee keer per jaar een gift overmaakten. Meende men misschien dat sparen niet meer nodig was, nu de vu straks 100% subsi-